

171

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 7 lutego 2008 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie dodatków do uposażenia zasadniczego
żołnierzy zawodowych

Na podstawie art. 80 ust. 6 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie dodatków do uposażenia zasadniczego żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 141, poz. 1497, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wykonywanie bezpośredniej obsługi wojskowych statków powietrznych;”;

2) w § 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Żołnierzowi zawodowemu spełniającemu równocześnie warunki do otrzymywania dodatku specjalnego na podstawie § 9, 10a, 11, 13, 15 lub 17—20 przyznaje się dodatek specjalny ustalony w najwyższej stawce miesięcznej.”;

3) w § 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Żołnierz zawodowy, który utracił prawo do otrzymywania dodatku specjalnego, o którym mowa w § 9, 10a, 11, 13, 15 lub 17—20, w ostatnim miesiącu pełnienia czynnej służby wojskowej otrzymuje ten dodatek w wysokości obowiązującej w dniu zwolnienia ze służby.”;

4) w § 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dla celów ustalania godzin lotu, o których mowa w ust. 1, czas lotu jest liczony od chwili, gdy wojskowy statek powietrzny rozpoczyna poruszanie się za pomocą własnej mocy w celu wykonania startu, do chwili zatrzymania się po wykonaniu lotu i wyłączeniu silnika (silników), z tym że czas lotu wykonanego:

1) statkiem powietrznym realizującym zadania w strefie działań wojennych — przelicza się przy zastosowaniu współczynnika 3,0;

2) samolotem naddźwiękowym albo śmigłowcem pokładowym lotnictwa Marynarki Wojennej RP — przelicza się przy zastosowaniu współczynnika 2,0;

3) samolotem odrzutowym poddźwiękowym — przelicza się przy zastosowaniu współczynnika 1,5;

4) innym niż wymienionym w pkt 1 i 2 śmigłowcem — przelicza się przy zastosowaniu współczynnika 1,2.”;

5) po § 9 dodaje się § 9a w brzmieniu:

„§ 9a. 1. Żołnierzowi zawodowemu, o którym mowa w § 9 ust. 1, posiadającemu co najmniej dziesięcioletni staż zawodowej służby wojskowej pełnionej bezpośrednio w składzie personelu latającego, który wykonał bezawaryjnie zadania określone w indywidualnym rocznym planie szkolenia lotniczego, w wymiarze lotów nie niższym niż:

1) 30 godzin — samolotem naddźwiękowym albo

2) 40 godzin — innym wojskowym statkiem powietrznym

— po zakończeniu roku kalendarzowego przyznaje się jednorazowy dodatek specjalny w wysokości 300 % kwoty pobieranego dodatku specjalnego o charakterze stałym.

2. Wysokość jednorazowego dodatku, o którym mowa w ust. 1, ulega zwiększeniu o 20 % kwoty pobieranego przez żołnierza zawodowego dodatku specjalnego o charakterze stałym, za każdy pełny rok zawodowej służby wojskowej pełnionej bezpośrednio w składzie personelu latającego ponad dziesięć lat, nie więcej jednak niż do wysokości 600 %.

3. W przypadku wykonywania w ciągu roku kalendarzowego przez żołnierza zawodowego lotów różnymi statkami powietrznymi przyjmuje się normę godzin określoną w ust. 1 pkt 2. Przepis § 9 ust. 2a stosuje się odpowiednio.

4. Dla celów ustalania jednorazowego dodatku, o którym mowa w ust. 1, przyjmuje się staż zawodowej służby wojskowej pełnionej bezpośrednio w składzie personelu latającego oraz kwotę dodatku o charakterze stałym, o którym mowa

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025, z 2006 r. Nr 104, poz. 711, Nr 191, poz. 1414 i Nr 220, poz. 1600 i 1602 oraz z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1242.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 20, poz. 171, Nr 205, poz. 1700 i Nr 245, poz. 2087, z 2006 r. Nr 149, poz. 1080, Nr 182, poz. 1350 i Nr 195, poz. 1444 oraz z 2007 r. Nr 180, poz. 1281.

w § 9 ust. 1, ustalone na ostatni dzień roku kalendarzowego, za który żołnierzowi zawodowemu jest przyznawany ten dodatek.”;

6) po § 10 dodaje się § 10a w brzmieniu:

„§ 10a. 1. Żołnierz zawodowy, który w ramach obowiązków wynikających z opisu zajmowanego stanowiska służbowego wykonuje bezpośrednią obsługę wojskowych statków powietrznych, otrzymuje miesięczny dodatek specjalny ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) do 0,10 — który pełnił służbę wojskową na stanowiskach objętych prawem do dodatku do 10 lat;
- 2) do 0,20 — który pełnił służbę wojskową na stanowiskach objętych prawem do dodatku od 10 do 20 lat;
- 3) do 0,30 — który pełnił służbę wojskową na stanowiskach objętych prawem do dodatku powyżej 20 lat.

2. Mnożniki kwoty bazowej, o których mowa w ust. 1, zwiększa się o 0,10 żołnierzom zawodowym wykonującym bezpośrednią obsługę samolotów wielozadaniowych F-16 lub śmigłowców pokładowych lotnictwa Marynarki Wojennej RP.

3. Stanowiskami służbowymi objętymi prawem do dodatku, o którym mowa w ust. 1, są stanowiska służbowe w pododdziałach technicznych jednostek wojskowych do szczebla pułku, w których dokonuje się obsługi wojskowych statków powietrznych, oznaczone w etatach jednostek wojskowych cechą korpusu osobowego lotnictwa — 08, cechą grupy osobowej inżynierjno-lotniczej — 9 oraz symbolem specjalności wojskowej:

- 1) eksploatacja lotniczych urządzeń radioelektronicznych — 04;
- 2) eksploatacja osprzętu lotniczego — 05;
- 3) eksploatacja samolotów — 06;
- 4) eksploatacja śmigłowców — 07;
- 5) eksploatacja uzbrojenia lotniczego — 10;
- 6) eksploatacja i naprawa lotniczych urządzeń fotograficznych — 42;
- 7) eksploatacja i naprawa lotniczych urządzeń noktowizyjnych — 43;
- 8) eksploatacja i naprawa lotniczych urządzeń radioelektronicznych — 44;
- 9) eksploatacja i naprawa osprzętu lotniczego — 47;

- 10) eksploatacja i naprawa samolotów — 49;
- 11) eksploatacja i naprawa śmigłowców — 54;
- 12) eksploatacja i naprawa uzbrojenia lotniczego — 59;
- 13) obsługa lotniczych urządzeń fotograficznych — 71;
- 14) obsługa lotniczych urządzeń radioelektronicznych — 72;
- 15) obsługa osprzętu lotniczego — 75;
- 16) obsługa samolotów dodźwiękowych — 77;
- 17) obsługa samolotów naddźwiękowych — 78;
- 18) obsługa samolotów transportowych — 79;
- 19) obsługa śmigłowców — 84;
- 20) obsługa uzbrojenia lotniczego — 88.

4. Przy przyznawaniu żołnierzowi zawodowemu dodatku specjalnego, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się w szczególności poziom wyszkolenia specjalistycznego żołnierza oraz posiadane przez niego uprawnienia w zakresie obsługi statków powietrznych, stopień trudności i złożoności wykonywanych zadań, liczbę podległych lub nadzorowanych żołnierzy, a także uciążliwości i zagrożenia związane z realizacją zadań wynikających z zajmowanego stanowiska służbowego.”;

7) w § 13 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Mnożniki kwoty bazowej, o których mowa w ust. 1, zwiększa się o 0,30 żołnierzom zawodowym wykonującym nurkowania w głębinowym sprzęcie nurkowym zasilanym mieszaniną oddechową.”.

§ 2. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się przy przyznawaniu dodatku specjalnego należnego żołnierzom zawodowym od dnia 1 października 2007 r.

2. Przepisy § 9 ust. 4 rozporządzenia, o którym mowa w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem, stosuje się w zakresie przeliczenia czasu lotów wykonanych śmigłowcem po dniu 31 grudnia 2007 r.

§ 3. Żołnierzowi zawodowemu, który w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zajmuje stanowisko służbowe objęte prawem do dodatku specjalnego, wymienionego w § 10a ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem, do okresu służby uprawniającego do przyznania tego dodatku wlicza się okres służby pełnionej na tym stanowisku służbowym do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *B. Klich*